

Περί συγχωρήσεως (Άγιος Παΐσιος ὁ Ἄγιορείτης)

[Ἄγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ἄγ. Παΐσιος Ἄγιορείτης](#) / [Ἄγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

- Γέροντα, δὲν μπορῶ νὰ συγχωρήσω εὐκόλα τοὺς ἄλλους.
- Ἐσὺ δὲν θέλεις νὰ σὲ συγχωρῇ ὁ Χριστός;
- Πῶς δὲν θέλω, Γέροντα;
- Τότε, γιατί κι ἐσὺ δὲν συγχωρεῖς τοὺς ἄλλους; Αὐτὸ πρόσεξέ το πολύ, γιατί στενοχωρεῖ τὸν Χριστό. Εἶναι σὰν νὰ σοῦ χάρισε δέκα χιλιάδες τάλαντα κι ἐσὺ νὰ μὴ θέλεις νὰ χάρισης στὸν ἄλλον ἕκατὸ δηνάρια. Νὰ λὲς μὲ τὸν λογισμό σου: «Πῶς ὁ Χριστὸς ποὺ εἶναι ἀναμάρτητος μὲ ἀνέχεται συνέχεια, καὶ ἀνέχεται καὶ συγχωρεῖ δισεκατομμύρια ἀνθρώπους, κι ἐγὼ δὲν συγχωρῶ μία ἀδελφή;».

Μία μέρα ἦρθε στὸ Καλύβι ἓνα παιδὶ ποὺ ἤξερα ὅτι εἶχε παρεξηγηθεῖ μὲ κάποιον καί, ἐνῶ ἐκεῖνος τοῦ ζητοῦσε νὰ τὸν συγχωρέση, αὐτὸς δὲν τὸν συγχωροῦσε. Κάποια στιγμή μοῦ λέει: «Κάνε προσευχή, Γέροντα, νὰ μὲ συγχωρέση ὁ Θεός». «Θὰ

κάνω προσευχή, τοῦ λέω, νὰ μὴ σὲ συγχωρέσῃ ὁ Θεός». Ἀλλὰ ἐκεῖνο πάλι μοῦ εἶπε: «Θέλω, Γέροντα, νὰ μὲ συγχωρέσῃ ὁ Θεός». «Ἄν δὲν συγχωρέσῃς, εὐλογημένε, ἐσὺ τοὺς ἄλλους, τοῦ εἶπα τότε, πῶς θὰ σὲ συγχωρέσῃ ἐσένα ὁ Θεός;».

Ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ ἀγάπη, ἡ μακροθυμία δὲν ἔχει καμιὰ σχέση μετὰ τὴν ἀνθρώπινη δικαιοσύνη. Αὐτὴ τὴν δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ πρέπει νὰ ἀποκτήσουμε. Μία νύχτα πῆγε στὸ Κελλὶ τοῦ Πάπα-Τύχωνα ἕνας κοσμικὸς νὰ τὸν ληστέψῃ. Ἀφοῦ βασάνισε ἀρκετὰ τὸν Γέροντα -τοῦ ἔσφιγγε τὸν λαιμὸ μὲ ἕνα σχοινί-, εἶδε ὅτι δὲν ἔχει χρήματα καὶ ξεκίνησε νὰ φύγῃ. Τὴν ὥρα ποὺ ἔφευγε, ὁ Πάπα- Τύχων τοῦ εἶπε: «Θεὸς συγχωρέσοι, παιδί μου». Ὁ κακοποιὸς αὐτὸς πῆγε νὰ ληστέψῃ καὶ ἄλλον Γέροντα, ἀλλὰ ἐκεῖ τὸν ἔπιασε ἡ ἀστυνομία καὶ ὁμολόγησε μόνος του ὅτι εἶχε πάει καὶ στὸν Πάπα-Τύχωνα. Ὁ ἀστυνόμος ἔστειλε χωροφύλακα νὰ πάρῃ τὸν Πάπα-Τύχωνα γιὰ ἀνάκριση, ἀλλὰ ὁ Γέροντας δὲν ἠθέλε νὰ πάῃ. «Ἐγὼ παιδί μου, ἔλεγε, συγχώρεσα τὸν κλέφτη μὲ ὅλη τὴν καρδιά μου». Ὁ χωροφύλακας ὅμως δὲν ἔδινε καθόλου σημασία στὰ λόγια του. «Ἄντε, γρήγορα, Γέροντα, τοῦ ἔλεγε! Ἐδῶ δὲν ἔχει «συγχώρησον» καὶ «εὐλόγησον».

Τελικά, ἐπειδὴ ὁ Γέροντας ἔκλαιγε σὰν μωρὸ παιδί, τὸν λυπήθηκε ὁ διοικητὴς καὶ τὸν ἄφησε νὰ γυρίσῃ στὸ Κελλί του. Ὅταν μετὰ θυμόταν ὁ Γέροντας αὐτὸ τὸ περιστατικὸ, δὲν μποροῦσε νὰ τὸ συγχωρέσῃ στὸ μυαλό του: «Πά-πά-πά, παιδί μου, ἔλεγε, αὐτοὶ οἱ κοσμικοὶ ἄλλο τυπικὸ ἔχουν δὲν ἔχουν τὸ «εὐλόγησον» καὶ τὸ «Θεὸς συγχωρέσοι»!

Πηγή: agiazoni.gr